

РЕШЕНИЕ

№ 2093

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5439** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Д. Г. Р., ЕГН: [ЕГН], срещу заповед № 226з-410-1 от 26.05.2022г. на началника на 02 РУ - Столична дирекция на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при неспазване на установена форма, съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с целта на закона. Излага съображения, че не е неспазена императивната норма на чл.210, ал.1 от ЗМВР, която определя всички данни които следва да съдържа такава заповед. Твърди, че в процесната заповед не е налице посочване на доказателства за извършеното нарушение, както и при какви обстоятелства е извършено самото дисциплинарно нарушение. Излага още, че оспорената заповед е издадена при неспазване на установената форма - няма точно и конкретно описание на фактическата обстановка, липсва конкретика във фактическата и правната обосновка на извършеното нарушение и не са обсъдени в диспозитива на заповедта, доказателствата, въз основа на които е установено нарушението. Излага доводи, че след като дисциплинарно наказващият орган е взел своето решение без да анализира всички факти и обстоятелства, това води до непълнота на проверката и неправилна преценка на събраните доказателства. Сочил, че в конкретния случай се касае за тенденциозност при вземане на решение и издаване на индивидуален акт в

нарушение както на материалния, така и на процесуалния закон. Ето защо иска да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – началникът на 02 РУ – СДВР оспорва твърденията по жалбата. Счита, че заповедта отговаря на законовите изисквания и при нейното издаване не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Излага твърдения, че насрещната страна е извършила процесното дисциплинарно нарушение, с оглед на което дисциплинарно-наказващият орган правилно е определил вида и размера на наказанието. Претендира разноски.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността разузнавач IV-та степен в група „Криминална полиция“ към участък „Нови Искър“ при 02 РУ - СДВР, в качеството на държавен служител.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка със справка № 226р - 14155/12.04.2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР по повод на извършена проверка, разпоредена със Заповед № 226з - 201/15.03.2022 г. срещу инспектор Д. Г. Р. - разузнавач IV-та степен в група „Криминална полиция" при Участък Нови Искър към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

Проверката е разпоредена по данни, съдържащи се в справка № 513р-16522/23.02.2022г. по описа на СДВР, относно извършена проверка по преписка вх.№ 513000-72821/15.12.2021г. във връзка с подаден сигнал от П. Б. М., живуща в [населено място], кв. Г., [улица], с твърдения за извършени престъпления против нейна собственост и невзето отношение от служител на 02 РУ-СДВР. Проверката е извършена от служители на Сектор „ОКТП" при О.-СДВР, които на 27.01.2022 г. установяват, че в деловодството на 02 РУ-СДВР има регистрирано писмено изложение с рег. № 489700-6870/21.10.2021г. подадено от П. Б. М., от [населено място]. На 02.11.2021г. документа е възложен за извършване на проверка на инспектор Д. Г. Р.-Разузнавач IV-та степен в група „Криминална полиция" на Участък Нови Искър - 02 РУ-СДВР. На 10.02.2022 г. е извършена допълнителна проверка в деловодството на 02 РУ-СДВР, при която е установено, че преписка вх. № 489700-6870/21.10.2021г. е в деловодството и ще бъде изпратена в СРП за произнасяне. Справката е изпратена на 02 РУ-СДВР за разпореждане на проверка по чл.205 от ЗМВР и вземане на отношение по дисциплинарен ред, тъй като са установени данни за извършено дисциплинарно нарушение от инспектор Д. Г. Р. - разузнавач IV степен към група „Криминална полиция" при Участък Нови Искър към 02 РУ-СДВР, изразяващо се в неизпълнение на заповед (писмена резолюция на ръководител) по преписка с рег. № 489700-6870/21.10.2021г. Инспектор Д. Г. Р. съзнателно е допуснал просрочването на срока за извършване на проверка, произтичащ от чл.22, ал.2 на утвърдените със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи - „Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР". Съгласно тези правила сроковете за изпълнение на задачите се определят в писмената резолюция в самия документ или произтичат от нормативен акт. Когато срокът не е определен, задачата се изпълнява в срок до 10 (десет) работни дни, считано от датата на получаването ѝ от служителя, на когото е

възложена. С тези си действия инспектор Д. Г. Р. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Резултати от проверката са обективирани от съставената справка № 226р - 14155 /12.04.2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР и материалите към нея.

В хода на дисциплинарното производство на жалбоподателя е връчена покана № 226р-14265/13.04.2022 г. за даване на писмени обяснения по проверката. Жалбоподателят е депозирал писмено обяснение- възражение № 226р-14558/14.04.2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР, в което същият заявява, че за периода 01.03.2021 г. до 30.10.2021 г. е бил единствен на работа в група „Криминална полиция" при Участък Нови Искър-02 РУ-СДВР, при щат от четири служители. През месец октомври на 2021 г. е бил ангажиран с функционалните задължения на началника на групата, поради отсъствие на титуляра, без да има издадена заповед за това. Също така посочва, че на 28.10.2022 г. със заповед е бил назначен за наставник на двама новоназначени в групата служители. Инспектор Р. посочва, че в срока за извършване на проверката по жалбата на М. е бил ангажиран с провеждането на ОИМ по множество досъдебни производства и проверки по множество материали и възникнали задачи по служебна необходимост.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, началникът на 02 РУ-СДВР е счел, че бездействието на служителя е довело до неизпълнение на служебно задължение, изразяващо се в неизпълнение на заповед (писмена резолюция на ръководител), поради което е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител Д. Г. Р., поради което е издал оспорената заповед.

Видно от заповедта е счетено, че с описаното деяние е извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР - неизпълнение на служебните задължения.

Ето защо и на основание чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на [чл. 204, т. 4 от ЗМВР](#) орган, който по силата на ЗАПОВЕД № 8121з-140 ОТ 24 ЯНУАРИ 2017 Г. ОТНОСНО УТВЪРЖДАВАНЕ НА КЛАСИФИКАТОР НА ДЛЪЖНОСТИТЕ В МВР ЗА СЛУЖИТЕЛИ ПО ЧЛ. 142, АЛ. 1, Т. 1 И 3 И АЛ. 3 ЗМВР в сила от 1.02.2017 г. заема ръководна длъжност за този вид наказания, изчерпателно изброени в разпоредбата на [чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР](#) -мъмрене, писмено предупреждение и порицание/. В този смисъл изрично и заповед № 8121К-3732/17.2.2020 г.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл.210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които

то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на подробно описана фактическата обстановка. Детайлно са описани времето, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган. Видно от мотивите, са съобразени изискуемите от закона факти, наличието на които се потвърждават и от събраните по делото доказателства.

Съгласно нормата на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, дисциплинарно нарушение е неизпълнение на служебните задължения, а съобразно нормата на чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал отговорникът е спазил двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР за всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения и го е направил.

Дисциплинарното наказание „порицание“ е наложено за допуснато от жалбоподателя неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

От събраните по делото доказателства може да се направи извод, че за времето, описано в заповедта, Р. не е изпълнил служебните си задължения, изразяващо се в неизпълнение на заповед. Посоченото обстоятелство не се и спори от него.

Спорно по делото е дали неизпълнението на тези задължения е виновно /като в оспорената заповед е посочено „небрежност“/.

На първо място, видно от заповедта не е посочено, нито са изложени мотиви относно това коя от двете форми на небрежността се има предвид – непредпазливост или самонадеяност.

На следващо място, наказанието е наложено без да е изяснена в пълнота действителната фактическа обстановка. В този смисъл не са обсъдени възраженията на жалбоподателя, описани по-горе, нито са събирани доказателства в тази насока – не е изяснено какво е било действителното натоварване в структурата, в която е работил жалбоподателят в периода, в който му е възложена работата, за която е прието, че не е изпълнена в срок и оттам – да се направи извод дали действително е било възможно да бъде изпълнена тази работа. Предвид събраните в това производство доказателства обаче – така показанията на св. Н. И. би могло да се направи извод, че тези възражения са основателни.

В този смисъл са и оплакванията в жалбата, както и възражението на жалбоподателя

от 14.4.2022 г. В тази насока следва да се ценят свидетелските показания на Н. И., от които се установява, че през 2021 г. ищецът е работил заедно със свидетелката в съответната структура, по щат 4 човека, а за периода от 17.8.2021 г. до 17.10.2021 г. – и сам. От м. ноември са разпределени още двама служителя, които е било необходимо да бъдат обучавани. Свидетелката сочи, че чисто физически не може да се изпълнява от един човек цялата работа. Жалбоподателят е наказан за неизпълнение на свои задължения във връзка с жалби на П. Б. М., която е подавала множество жалби до РПУ, като множество от тях били явно неоснователни.

Ето защо и предвид изложеното по-горе настоящият състав намира, че не би могло да се направи категоричен и безспорен извод /като доказателствената тежест за пълно и главно доказване е на ответника и тя му бе указана по делото/, че извършеното от жалбоподателя деяние е извършено виновно. Отделен е и въпросът, че не са изложени мотиви относно конкретната форма на вината. Същевременно, видно от събраните доказателства – така свидетелските показания, би могло да се разколебае евентуалния извод за наличието на виновно поведение от страна на жалбоподателя.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна.

По разноските: С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените от последния разноси в общ размер от 490 лв., съобразно представените списък и разходни документи.

На основание чл. 211 от ЗМВР решението не подлежи на касационно оспорване.

Водим от горното и съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Д. Г. Р., ЕГН: [ЕГН], заповед № 226з-410-1 от 26.05.2022г. на началника на 02 РУ - Столична дирекция на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Г. Р., ЕГН: [ЕГН], СДВР сумата от 490 лв. разноси.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: